

[Ib Christensen.]

den bundne opsparing, der dengang blev gennemført, jo indebar, at man skulle indbetale til statskassen. Her har regeringen jo pointeret, at det ikke er en skat, man beholder ejendomsretten til pengene, de bliver indsat på en spærret konto i banker og sparekasser, derfor er der en væsentlig principiel forskel — måske ikke en forskel med hensyn til den byrde, der pålægges befolkningen, men en væsentlig principiel forskel.

Jeg vil gerne have lov til et sidste citat fra professor Max Sørensen, Noter til Statsforfatningsret af 1954 side 11, hvor professor Max Sørensen skriver om undtagelsesreglen i henhold til grundlovens § 42, stk. 6:

„Afgørende for denne regels anvendelse bør være forslaget reelle indhold, ikke dets titel.“

Det vil altså sige, at man ikke kan henvide til, at der tidligere har været gennemført en lov om bunden opsparing, som er henregnet under undtagelserne, men man skal se på forslaget reelle indhold. Derfor er det juridisk holdbart at sige, at dette lovforslag ikke er underkastet disse undtagelsesregler, som er nævnt i § 42, stk. 6. Også af den grund vil jeg opfordre de medlemmer, der måtte være i tvivl om den juridiske holdbarhed af argumentationen mod, at dette forslag kan komme til folkeafstemning, til at bekæmpe denne tvivl; den er, så vidt jeg kan se, grundløs.

Jeg vil altså slutte med at opfordre til, at man underskriver denne begæring.

Den mulighed er også til stede, at folketinget, hvis det lykkes at få disse 60 underskrifter eller flere, da kan beslutte, at lovforslaget bortfalder. Det ville måske være den lykkeligste udgang på denne sag.

Bay (FP):

Når jeg har ønsket at tage ordet, så skyldes det hr. Bernhard Baunsgaard, og jeg beder udtrykkeligt de to andre, der bærer samme efternavn, om at have mig undskyldt, hvis jeg på et givet tidspunkt skulle komme til at bruge udtrykket hr. Baunsgaard.

Jeg har taget ordet, fordi ordet afsky blev nævnt. Afsky. Det var noget med at tage afstand fra det forslag, vi nu behandler. Det havde noget at gøre med, at hr. Bernhard Baunsgaard havde talt med „så mange som

muligt“ af sin egen gruppe, der alle gik imod en folkeafstemning. Det er ganske typisk for medlemmet hr. Bernhard Baunsgaard: „så mange som muligt“, for så kan han aldrig nogen sinde hænges op på spørgsmålet: hvem og hvor mange?

Når jeg nævner dette, er det, fordi hr. Bernhard Baunsgaard sagde, at lovforslaget ikke kunne sendes ud til folkeafstemning, fordi det er en skattelov. Hvis det nu er en skattelovgivning, så har jeg lov til at blande hr. Bernhard Baunsgaards deltagelse i en diskussion i fjernsynet for få dage siden ind i denne sag, og så kommer mit begreb om afsky med ind i billedet. Når vi så, hvordan hr. Bernhard Baunsgaard uden nogen som helt „blysel“ forsøgte at gøre sig til en engel med hensyn til skattelovgivningen og bede samtlige skatteydere, der var blevet mishandlet i dette land, om at skrive til sig, så kommer ordet afsky fra mig, når man uden nogen sinde at have rørt en finger, uden nogen sinde at have sagt et ord om at lave skattelovgivningen om, begynder at slå mønt af alle dens tåbeligheder af frygt for, at nogle andre skulle vinde en lille smule sympati på den tanke at lave skattelovgivningen om.

Jeg vil gerne over i en anden boldgade, nemlig: hvem er det, der afgør, om det lovforslag, vi her debatterer, kan underkastes folkeafstemning eller ej? Nå ja, det er juristerne. Jeg håber ikke, det er juristerne i dette ting alene, det kunne jo også tænkes, at nogen udenfor kom med ind i billedet.

Når man nu til trivialitet har fortalt os, at det ikke er en skat, ja, så må det jo være noget andet. Og når det er noget andet, så må det da vist kunne komme til afgørelse hos folket. Vi lever jo i et folkestyret land, og man hævder oven i købet på grundlovsdag — og det skriver jeg helt og fuldt under på — at vi lever i et af de fineste demokratiske styrede lande i verden. Ja men så må begrebet folkestyre, folkets afgørelse, også komme i betragtning.

Så er vi nået derhertil, at vi kommer til at omtale hr. Schlüter og hans liste, som jeg meget gerne vil tilslutte mig. Hvis det er slået fast, at hr. Schlüters parti er mere seriøst end mit, og at man lettere kan få folk til at skrive under, når det er hr. Schlüter, der står øverst på listen, all right, så bøjer jeg